10/04/2020

Ω γλυκύ μου έαρ που έδυ σου το κάλλος;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ὦ γλυκύ μου ἔαρ ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος;

Μές τόν Ἀπρίλη τόν ξανθό,

τήν ἀνθισμένη φύση,

ὁ θάνατος στήνει χορό,

σ’ Ἀνατολή καί Δύση.

Τά χελιδόνια μόνα τους,

στήν παγωμένη φύση,

στήνουν χορό θανατερό,

ἀπορημένα βλέποντας

τῆς ἄνοιξης τήν ἑορτή

νά σπεύδει πρός τή δύση!

Τό ἔαρ τό ἐφετινό,

ἔδυ πρίν ἀνατείλει...

Στ’ ἀπορημένα μάτια τῶν παιδιῶν,

στά φοβισμένα λόγια τῶν γονιῶν,

στά παγωμένα τῶν γερόντων χείλη.

Ἔδυ,

στίς ἄδειες αἴθουσες τίς σχολικές

καί τίς σιωπηλές αὐλές,

πού περιμένουνε βουβές,

ζωή νά πάρουνε ξανά

γεμίζοντας ἀπό παιδιά...!

Ἔδυ,

στῶν ἔρημων δρόμων τή μοναξιά

στῆς ὑπαίθρου καί τῆς θάλασσας τήν ἐρημιά!

Ἔδυ,

στήν ἄδεια ἐκκλησιά,

στά ἀναλόγια τά βουβά,

στά Θυσιαστήρια τά ἀργά,

στίς κρυφές τίς προσευχές,

στίς καμπάνες τίς σιωπηλές,

στά καντήλια τά σκοτεινά,

καί στά θυμιατήρια τά σβηστά..!

Ἔδυ,

στό πικραμένο δάκρυ τοῦ Μοναχοῦ,

στίς ἀκατάπαυστες ἱκεσίες τοῦ Κληρικοῦ,

στίς συνεχεῖς δεήσεις τοῦ πιστοῦ,

ἀπελπισμένος πού ζητεῖ

μιά βακτηρία νά στρηριχτεῖ,

ἕνα θαῦμα νά σωθεῖ!

Ἴδυ,

στήν πορεία τοῦ Ναζωραίου

πρός τό Γολγοθά τή μοναχική,

στοῦ Πιλάτου τήν ἀτολμία,

στῶν Μαθητῶν τή δειλία,

στῶν Φαρισαίων τήν ὑποκρισία,

στοῦ Πέτρου τήν ἄρνηση,

στῶν Ἰουδαίων τήν κατάκριση.

Ἴδυ,

ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς,

κι’ ἐτάφη ὡς τό πρωί τῆς Κυριακῆς!

Ὅταν ἔαρ μου Ἐσύ γλυκύ,

ἐκ τῶν νεκρῶν θ’ ἀναστηθεῖς,

τοῦ θανάτου καί τῆς ἀσθενείας

τοῦ ἰοῦ ὁ Νικητής!

Κι ὁ Πατριάρχης ὁ σεπτός,

ἀπ’ τό Φανάρι τό κλεινό,

μέ στεντορεία τή φωνή,

«Χριστός Ἀνέστη» θά κηρύξει,

κι’ ὅλη ἡ γῆ θά ἀντηχήσει!

Καί τότε,

λυτρωμένοι ἀπ’ τά δεινά,

σάν Ἄγγελοι ἐπί τῆς γῆς,

θά ψάλλουμε τό «ΩΣΑΝΝΑ»

δοξάζοντας Ἰησοῦ Χριστό,

τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ΑΔΕΛΦΟΙ!

Μέ τῆς πίστης ἀναμμένη

τή λαμπάδα τή λαμπρή,

ἀπ’ τήν Ἱερά καί Πατριαρχική

τῆς Παναγίας Τριάδος

Τζαγκαρόλων τή Μονή,

θερμότατη σᾶς στέλνουμε

καί καρδιακή εὐχή,

τήν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάσταση

μέ ὑγεία νά ἑορτάσουμε μαζί,

καί τό ἐκ τοῦ Τάφου Του

ἀνέσπερο ἐκπηγάσαν φῶς,

νά λαμπρύνει καί νά καθοδηγεῖ

κάθε βῆμα καί πράξη μας

σέ τούτη τή ζωή,

γιά νά κερδίσουμε ἐπάξια

καί τήν αἰώνια ζωή!

Του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δορυλαίου κ. Δαμασκηνού, Καθηγουμένου της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγ. Τριάδος των Τζαγκαρόλων Χανίων.